

118. KINH LONG TƯỢNG¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật du hóa tại nước Xá-vệ, ở tại Đông viên giảng đường Lộc mẫu².

Bấy giờ vào lúc xế trưa, Đức Thế Tôn từ chỗ tĩnh tọa đứng dậy, bước ra khỏi tịnh thất và nói:

“Ô-đà-di³, Ta và người hãy đi đến Đông hà để tắm⁴.”

Tôn giả Ô-đà-di đáp:

“Kính vâng.”

Khi ấy, Đức Thế Tôn cùng với Tôn giả Ô-đà-di đi đến Đông hà, cởi bỏ y phục trên bờ sông rồi xuống nước tắm. Tắm xong, lên bờ lau mình và mặc y phục vào.

Bấy giờ vua Ba-tư-nặc có một con voi chúa tên là Niệm⁵, đang lội ngang qua Đông hà với tất cả các loại kỹ nhạc được tấu lên. Dân chúng trông thấy nói rằng:

“Đây phải chăng là rồng trong loài rồng, là Đại long vương hay là con gì vậy?”⁶

Tôn giả Ô-đà-di chấp tay hướng về Đức Phật bạch rằng:

“Bạch Thế Tôn, con voi thân hình to lớn cho nên dân chúng trông thấy nói rằng: ‘Đây phải chăng là rồng trong loài rồng, là Đại long vương hay là con gì vậy?’”

Đức Thế Tôn nói:

“Đúng vậy, Ô-đà-di! Đúng vậy, Ô-đà-di, con voi có thân hình to lớn nên dân chúng trông thấy nói rằng: ‘Đây phải chăng là rồng trong loài rồng, là Đại long vương hay là con gì vậy?’”

“Này Ô-đà-di, ngựa, lạc đà, trâu, lừa, rắn⁷, người, cây cối... nếu có thân hình to lớn, này Ô-đà-di, dân chúng trông thấy cũng nói rằng: ‘Đây phải chăng là rồng trong loài rồng, là Đại long vương hay là con gì vậy?’”

“Ô-đà-di, nếu Trời, Ma, Phạm, Sa-môn, Phạm chí (hay bất cứ ai) từ người cho đến trời ở trên đời này mà không làm hại bằng thân, miệng, ý, Ta nói vị ấy chính là rồng⁸.”

“Ô-đà-di, Như Lai ở trong thế gian này bao gồm Trời, Ma, Phạm, Sa-môn, Phạm chí

¹. Tham chiếu Pāli: A. Vi.43 Nāga; Thag. 689-704.

². Đông viên Lộc tử mẫu giảng đường -F----I-----CPāli: Pubbārama Migāgamātu-pāsāda, giảng đường được xây dựng bởi bà Visakhā, mẹ của Miga.

³. Ô-đà-di -Q---i-CPāli: Udāyi, cũng gọi là Mahā-udāyi, hay Pandita-udāyi, con của một người Bà-la-môn ở Kapilavatthu.

⁴. Đông hà -F-e-CPāli: Pubbakotthaka. Bản Pāli nói: Phật gọi ngài A-nan đi tắm.

⁵. Long tượng danh viết Niệm -s-H-W-----CPāli: Seto nāma nāgo (Seta, bản Hán đọc là Sati).

⁶. Long trung long, vi đại long vương, vi thị thùy -s---s---j-s---0---CPāli: Nāgo vata, bho, nāgo. “Rồng kia, các ngài, rồng kia!”

⁷. Nguyên Hán: *hung hành* ---A đi bằng bụng, Pāli: Uragam, loài bò sát hay con rắn.

⁸. *Bất dĩ thân khẩu ý hại (...) thị long* ---H---f-N-’ (...)-0-s-CPāli nói: Āgum na kāgoti kāyena vācāya manasā, tam ahaṃ nāgo ti brūmi, ai không làm ác bằng thân, miệng, ý; Ta nói người đó là nāga.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

(hay bất cứ ai) từ người cho đến trời đều không dùng thân, miệng, ý để làm hại, cho nên Ta được gọi là rỗng.”

Khi ấy, Tôn giả Ô-đà-di chấp tay hướng về Đức Phật mà bạch:

“Bạch Thế Tôn, mong Đức Thế Tôn gia trì cho con thêm uy lực. Mong Đức Thiện Thệ gia trì cho con thêm uy lực để con được ở trước Phật, bằng bài tụng liên hệ đến rỗng⁹ mà tán thán Đức Thế Tôn.”

Đức Thế Tôn nói:

“Tùy ý người muốn.”

Khi ấy Tôn giả Ô-đà-di ở trước Đức Phật, dùng bài tụng liên hệ đến rỗng tán thán Đức Thế Tôn rằng:

*Chánh giác sanh nhân gian,
Tự chế ngự, đắc định.
Phạm hạnh bước vững vàng,
Bình an, tâm ý tĩnh.
Nhân loại đều xưng tôn;
Vượt ngoài tất cả pháp.
Chư Thiên đều kính ngưỡng;
Chí Chân, Bạc Vô Trước.
Từ rừng, bỏ rừng đi;
Siêu việt toàn kết sử;
Xả dục, sống vô dục,
Vàng ròng trong khối đá.
Mặt trời trên hư không,
Tối thượng giữa loài rỗng,
Vang lừng danh Chánh Giác,
Hy-mã điệp muôn trùng.
Tuyệt đối không nào hại,
Đại long, thật Đại long;
Chắc thật, đây tối thượng,
Rỗng thiêng giữa loài rỗng!
Ôn nhuần và vô hại,
Hai chân rỗng là đây.
Khổ hạnh và phạm hạnh,
Là bước đi của rỗng.
Rỗng thiêng, tay là tín;
Hai đức, xả là ngà;
Tuệ đầu và niệm cổ;
Phân biệt pháp, tư duy;
Bụng lớn, chứa muôn pháp;
Độc cư: đôi cánh tay;
Rỗng tu quán hơi thở;
Nội tĩnh, tâm tinh chuyên;
Chánh định, đi hay đứng;*

⁹. Long tương ứng tụng -s ----|-C

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nằm thiền, ngồi cũng thiền;
Định ý, hằng định ý;
Là pháp thường của long.
Thọ thực nhà thanh tịnh;
Nhà bất tịnh, không ăn;
Ác bất tịnh, không thọ,
Quay đi như Sư tử.
Sở đắc những cúng dường,
Từ tâm nên nạp thọ.
Long thực, do tín thí;
Vừa đủ, không đắm say.
Đoạn trừ mọi kết sử,
Giải thoát mọi đường dây.
Tâm không, không trói buộc,
Vạn nẻo bước du hành.
Chẳng khác loài sen trắng,
Nước sanh, nước nuôi lớn;
Bùn lầy không nhiễm trước;
Tuyệt sắc, hương ngào ngọt.
Cũng vậy, tối thượng giác,
Sanh thành trong thế gian;
Tịnh diệu, dục không vương,
Như hoa không nhiễm nước.
Ví như ngọn lửa hừng;
Bớt củi, ngọn tắt dần.
Củi hết rồi lửa tắt;
Như vậy lửa diệt tàn.
Kẻ trí nói dụ này,
Nghĩa ấy mong thấu triệt;
Là điều long sở tri,
Long tụng, long sở thuyết.
Triệt đoạn dâm dục, sân,
Trừ si, vô lậu tịnh;
Long xả bỏ hậu thân,
Đó là long diệt tận.

Phật thuyết như vậy. Tôn giả Ô-đà-di sau khi nghe Phật thuyết, hoan hỷ phụng hành.

